

ren Bygningerne eller nogen af disse, da kommer den Værdiforøgelse, som Gaarden ved samme har erholdt, ham tilgode, ligesom der ogsaa bliver at tage Hensyn til de Forbedringer, som Brugeren selv har bekostet ved Eiendommen, og for hvilke der ved Fæstefratrædelse vilde kunne fordres Erstatning, saavel som til de særegne Begunstigelser, der ved Erektionsbreve for Tidskommissær eller ved andre Dispositioner. maatte være indrømmede Godsets Bønder. To Trediedele af denne Taxationssum er Salgsprisen.

§ 10.

Af Gaardens Salgspris, beregnet som i § 9 foreffrevet, tilsvares Kjøberen først det fem og tyvedobbelte Beløb af samtlige Udgifter, der aarligen paahvilede Gaarden ifølge Fæstebrevet eller Forpagtningkontrakten. Sæden beregnes til Penge efter Gjennemsnittet af de sidste 24 Aars Kapitelstaxter, de tvende højeste og de tvende laveste Aar fradragne, og den aarlige Værdi af de øvrige Udgifter bestemmes ved Taxation.

Haves Gaarden i Fæste, skal det, der bliver tilbage af Salgsprisen, tilsvares med et saa stort Beløb, som med Rente og Rentens Rente (til 4 pCt. aarlig) vilde give denne tilbageblivende Del fra den Tid, Kjøbesummen begynder at forventes, indtil Udløbet af Fæstetens eller den fæstebesiddende Enkes Levetid, beregnet efter den næværende Lov vedfædede Tabeller. Dog bliver herved at iagttages, at, saafremt Fæstet er gift, og Levetiden, beregnet efter Hustruens Alder, vilde give et fordelagtigere Resultat for Fæstebesiddelsens Varighed, end naar den beregnes efter hans egen Alder, da lægges den Middeltid til Grund, som udkommer, naar Hensyn tages baade til Mandens og Konens formodede Levetid efter Tabellen. For at imidlertid Hustruens Alder saaledes skal kunne medtages i Beregningen, maa Ægteffabet være indgaaet før denne Lovs Kundgjørelse.

Haves Gaarden i Forpagtning efter Frd. 15de Juni 1792 paa et bestemt Tidrum, lægges dette ligefrem til Grund ved Beregningen af det Beløb, hvormed det, der bliver tilbage af Taxationssummen, skal tilsvares.

§ 11.

Skulde Godseieren antage, at der ved Afstaelsen af noget til Fæstegaarden hørende Grundstykke paa Grund af detses Veltiggenhed eller andre saadanne Forhold vilde paaføres ham et særegent Tab, kan han herom fremsætte sin Paastand for Taxationskommissionen, som ved Mægling imellem Parterne bør søge at tilvejebringe en mindelig Udjævning af dette Punkt, og dersom en saadan ikke kan opnaas, ved Kjendelse afgjøre, hvorvidt saadanne enkelte mindre Dele bør afføndres fra Fæstegaarden og forbeholdes Jorddrothen, imod en forholdsmæssig Afgang i den efter § 9 bestemte Kjøbesum. I Tilfælde af en saadan Krafttilfælde er dog Brugeren, i Mangel af anden Overenskomst herom, berettiget til at beholde det afføndrede Grundstykke til Benyttelse paa samme Maade som hidtil, saalænge han eller hans Enke beholder Gaarden, imod at han derfor vedbliver at svare en forholdsmæssig Del af de hidtilværende aarlige Afgifter.

§ 12.

De Bevillinger til ved Fæsteledighed at inddrage Fæstejord, som maatte være meddelte forinden nærværende Lovs Kundgjørelse, beholde i Almindelighed deres Retskraft, uanset Bestemmelserne i denne Lov. Dog har Godseieren, saafremt en saadan Bevilling ikke lyder paa et eller flere bestemte Fæstesteder, men paa Fæstejord i Almindelighed, førend denne Lov kommer til Anvendelse, bestemt at opgive for Indenrigsministeren, hvilke Sorder han vil have den anvendt paa, da han ellers ikke kan benytte samme.

Efterlade de nuværende Fæstere af disse Gaarde sig Livsarvinger eller Svigerbørn, da bliver der af Statskassen at udbetale til disse det Beløb, som ifølge § 9 skulle have